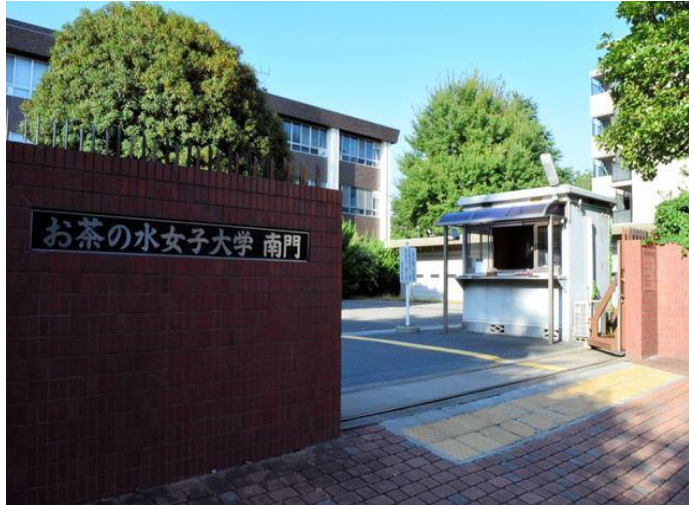

Cảm nhận cuộc sống du học sinh tại trường đại học Ochanomizu

Nguyễn Hồng Ngọc (Việt Nam – Đại học Hà Nội)

Mới hơn 3 tháng trước (1/4/2015), bố mẹ bạn bè tiễn ra sân bay, mỗi ngày nào còn khóc nức nở một mình trong phòng chờ. Ngay lúc ấy thôi, tôi cũng đã hiểu rằng, trước mắt đây còn nhiều điều thú vị đang đợi ở phía trước, còn nhiều điều đang đợi bản thân phải vượt qua.

Một tuần, hai tuần, một tháng, hai tháng, ba tháng...ngỡ nhanh mà như thật chậm, ngỡ chậm mà lại thật nhanh. Nhiều trải nghiệm có năm mơ cũng chưa từng nghĩ đến, những cảm xúc giờ nghĩ lại không hiểu sao có thể vượt qua, nhiều điều may mắn khiến tôi luôn cảm thấy biết ơn ông trời, biết ơn cuộc sống, cha mẹ, thầy cô đã ban tặng cho một đứa như tôi. Được du học Nhật Bản, được học ở Ocha, quả thực là một điều mỹ lệ khó có thể chỉ diễn tả bằng lời.

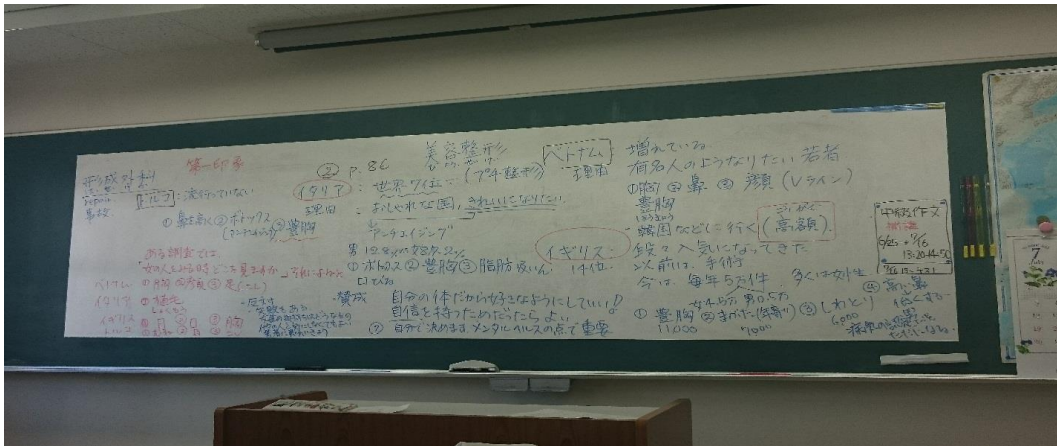

Tháng 4, tháng đầu tiên ở Nhật, là tháng đầy vui vẻ, háo hức tìm hiểu những điều mới lạ, được quay trở lại mảnh đất này lần thứ hai, nhìn cái gì cũng đẹp, cũng màu hồng, cũng tuyệt vời, lúc đó tôi đã nghĩ rằng "Giá mình ở đây được càng lâu thì tốt biết mấy nhỉ?". Cũng trong một tháng này, tự bản thân mình được trải qua rất nhiều cái "lần đầu tiên": lần đầu tiên xa gia đình, lần đầu tiên tự đi làm các thủ tục hành chính, lần đầu tiên tự đi sắm dụng cụ, đồ dùng gia đình, lần đầu tiên tự nấu ăn. Cuối cùng thì đứa con gái khi ở nhà được bố mẹ chăm chút, không phải động tay động chân bất cứ việc gì như tôi cũng đã bắt đầu một cuộc sống tự lập.

Tháng 5, dần dần quen với cuộc sống ở nơi đây. Có được người bạn đầu tiên, rồi dần dần sau đó bạn bè cũng dần tăng lên, không chỉ những người bạn cùng là du học sinh như tôi mà còn có cả những người bạn Nhật Bản. Chúng tôi cùng nhau đi học, cùng nhau đi chơi, cùng tổ chức "hội nữ sinh", cùng nấu món ăn của nước mình. Ở bên họ, tôi có cảm giác như bản thân đang sống cùng với gia đình vậy, nỗi

nhớ nhà, nhớ Việt Nam cũng dần nguôi ngoai. Cũng trong một tháng này, tôi phải đối mặt với vấn đề về ngôn ngữ. Khi học ở Việt Nam, tôi từng nghĩ khả năng tiếng Nhật của bản thân mình ở trình độ này là ổn rồi, giao tiếp với người Nhật cũng không có trở ngại gì lớn. Tuy nhiên, khi đến đây, tôi mới nhận ra bản thân mình còn quá nhiều thiếu sót, tôi tốn quá nhiều thời gian suy nghĩ, sắp xếp từ ngữ để có thể nói ra được suy nghĩ của bản thân. Nhìn những du học sinh khác có thể nói chuyện một cách trôi chảy với người Nhật, thực sự mà nói tôi cảm thấy vô cùng tự ti. Sự tự ti đó tôi không biết nên nói cùng ai, chỉ ngày ngày quyết tâm phải cố gắng, phải rèn luyện hơn nữa để nói trôi chảy, chính xác được tiếng Nhật. Mặc dù không nói rõ hẳn ra, nhưng hình như giáo viên nhận ra sự tự ti đó của tôi. Trong giờ học, ngoài giờ học, họ luôn tạo điều kiện để tôi có thể luyện nói nhiều hơn nữa, đưa ra những lời khuyên giúp đỡ tôi.

Bạn Otani (sinh viên giúp đỡ các du học sinh do nhà trường cử ra) cũng giúp đỡ tôi rất nhiều. Mặc dù vô cùng bận rộn với hoạt động tìm việc, vậy mà cô ấy vẫn bớt thời gian, cùng tôi luyện nói. Thực sự, tôi rất muốn gửi lời cảm ơn, lòng biết ơn của tôi đối với họ. Không phụ công mọi người, cuối cùng cảm giác tự ti trong tôi cũng dần mất đi, sự tự tin khi giao tiếp bằng tiếng Nhật cũng dần quay trở lại. Tháng năm này, không biết phải nói là một tháng như thế nào nữa, vui hay buồn, một tháng tràn ngập những cảm xúc phức tạp.

Bước vào tháng 6, hẳn là giờ tôi có thể tự tin nói rằng tôi đã quen với cuộc sống ở Nhật, quen với việc học ở Ocha, vào lúc này, tôi bắt đầu tìm một công việc làm thêm. Sau khi suy nghĩ, lựa chọn rất nhiều, cuối cùng tôi quyết định xin vào ở siêu thị gần ký túc xá. Đến khi vào làm ở đây, tôi một lần nữa thực sự cảm nhận được sự chu đáo của người Nhật. Tất cả mọi thứ, từ cách bày hàng hóa đến từ ngữ khi trao đổi với khách hàng, cách trao và nhận tiền... tất cả đều suy nghĩ từ lập trường của khách hàng và cung cấp sự phục vụ có thể nói là hoàn hảo nhất. Làm việc ở đây, có thêm cơ hội được giao tiếp với người Nhật, có cơ hội được tiếp xúc với một nét văn hóa trong đời sống Nhật... tôi nghĩ đây cũng là một trải nghiệm vô cùng tuyệt vời của bản thân trong thời gian ở Nhật.

Những khoảng thời gian đẹp thường trôi qua nhanh. Thời gian tôi được ở đây chỉ còn có hơn nửa năm, trong khi đó tôi còn quá nhiều điều muốn được trải nghiệm, còn quá nhiều điều muốn học hỏi. Tôi nghĩ, trong thời gian còn lại này, bản thân phải tích cực hơn nữa, cố gắng hơn nữa để có thể có được một năm du học có ý nghĩa và đầy thú vị.